

Sygn. akt VII U 457/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2013 r. w W.

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 lutego 2013 roku, znak: (...)

orzeka:

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 457/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. D. w dniu 4 marca 2013r. złożył, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 21 lutego 2013 r. znak (...) -SER- (...) odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż z uwagi na daleko posunięte zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego oraz zakrzepicę żył głębokich lewej nogi nie jest w stanie wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie, a także ma ograniczone możliwości wykonywania pracy w pozycji siedzącej (odwołanie k. 2-5 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, złożonej w tutejszym Sądzie Okręgowym w dniu 21 marca 2013 r., wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. wskazując, że ubezpieczony nie spełnia podstawowej przesłanki przyznania mu prawa do świadczenia, albowiem nie jest niezdolny do pracy (odpowiedź na odwołanie ki. 6 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

J. D., urodzony (...), z zawodu geodeta, na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo do powyższego świadczenia przysługiwało do dnia 28 lutego 2013r. (k. 207 a.r.). W dniu 7 stycznia 2013r. J. D. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 211 a.r.).

Odwołujący się został skierowany na badanie do lekarza orzecznika, który orzeczeniem z dnia 4 lutego 2013r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k. 215 a.r.).

Na skutek wniesionego sprzeciwu sprawa została skierowana do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 18 lutego 2013 r. także uznała, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy (k. 223 a.r.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 21 lutego 2013 r. organ rentowy omówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że nie jest on niezdolny do pracy (k. 229 a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego J. D. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego inicjując tym samym niniejsze postępowanie.

J. D. w październiku 2009r. rozpoczął leczenie związane z wystąpieniem objawów zakrzepicy żyłnej kończyny dolnej lewej z przebytą operacją ortopedyczną. Przebyte leczenie wyrównało obwody obu kończyn. Obecnie nie ma zmian troficznych skóry lewego podudzia. U odwołującego się występują także zmiany zwyrodnieniowe obu stawów kolanowych bardziej nasilone po stronie lewej oraz zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego bez zespołu neurologicznego i stopnia upośledzenia funkcji narządu ruchu. Zwyrodnienie stawów kolanowych wymaga okresowego postępowania rehabilitacyjnego oraz farmakoterapii w ramach ZLA. Dotychczasowe leczenie więzadła krzyżowego przedniego stawu kolanowego spowodowało ustąpienie wielu negatywnych objawów chorobowych. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa również wymagają okresowego leczenia rehabilitacyjnego oraz przyjmowania NLPZ w przypadku nasilenia dolegliwości bólowych.

Z przyczyn ortopedycznych jak i w zakresie chirurgii naczyniowej ubezpieczony nie spełnia kryterium nawet częściowej niezdolności do pracy (opinia biegłego chirurga naczyniowego J. P. z dnia 5 czerwca 2013 r.- k. 26, opinia biegłego ortopedy M. R. z dnia 6 sierpnia 2013 r. – k. 48-50 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sądowych, aktach rentowych ubezpieczonego, a także w oparciu o opinie sądowo-lekarskie. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń Sądu, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy. Jednocześnie w toku sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalisty w celu jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego. Zdaniem Sądu opinie są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż zostały sporządzone nie tylko w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego się, ale także z uwagi na okoliczność, że lekarze je sporządzający są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Jednocześnie na podkreślenie zasługuje fakt, iż opinie są wyczerpujące, a także sporządzono je w jasny i logiczny sposób. Zdaniem Sądu Okręgowego opinie nie pozostawiają wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia wnioskodawcy, albowiem dokonują wnikliwej

i rzetelnej oceny stanu zdrowia odwołującego się. Nadto wskazać należy, że wszyscy biegli byli zgodni co do oceny stanu zdrowia odwołującego się i jego zdolności do pracy.

Na uwagę zasługuje przy tym okoliczność, że odwołujący się nie zakwestionował oceny zdolności do pracy dokonanej przez biegłych, a jedynie sposób w jaki przeprowadzone zostało bezpośrednie badanie przez biegłych, nie wnosząc przy tym o dopuszczenie dowodu z opinii innych lekarzy specjalistów. Zdaniem Sądu Okręgowego zarzuty J. D. co do opinii

powołanych w sprawie biegłych są ogólnikowe, przy czym odwołujący się nie wskazał konkretnych i merytorycznych zarzutów co do poszczególnych opinii.

Wbrew stanowisku odwołującego się biegli z zakresu ortopedii i chirurgii naczyniowej w swoich opiniach wnikliwie odnieśli się do stanu zdrowia odwołującego się i następstw choroby. Każdy z w/w biegły wskazał, że niewątpliwie odwołujący się jest osobą chorą, u której występują typowe objawy dla zdiagnozowanych chorób, ale ich nasilenie nie jest na tyle duże by uznać, że odwołujący się jest choćby częściowo niezdolny do pracy. Stanowisko biegłych w tym zakresie było jednoznaczne i wbrew twierdzeniu J. D. nie oznacza, że wnioski przez nich wyprowadzone były następstwem przeprowadzenia bezpośredniego badania w sposób „przestarzały” zwłaszcza, że biegli uprzednio zapoznali się również z wynikami badań, które przedłożył sam odwołujący się.

Dodatkowo Sąd Okręgowy zgadza się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 30 maja 2007 r. (sygn. akt IV CSK 41/07, LEX nr 346211), w którym Sąd Najwyższy stwierdził między innymi, iż okoliczność, że opinia biegłych nie ma treści odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy w sprawie wypowiedało się kilku kompetentnych pod względem fachowości biegłych, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z opinii dalszych biegłych. Potrzeba powołania innego biegłego, czy konieczności przeprowadzenia dodatkowych badań powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony. Sąd Okręgowy podziela powyższą argumentację Sądu Najwyższego wskazując na konieczność jej powołania w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył co następuje:

Odwołanie J. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)-Oddział w W. z dnia 21 lutego 2013 r. znak (...) -SER- (...) nie jest uzasadnione.

W myśl art. 57 ust 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, zwanej dalej „ustawą o emeryturach ...”) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z powyższego jednoznacznie wywieść można, iż w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. określono warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie. Prawo do renty uzależnione pozostaje przede wszystkim od samego faktu wystąpienia niezdolności do pracy, a ponadto niezbędne jest posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego oraz powstanie niezdolności do pracy nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów wymienionych w ustawie (z uwzględnieniem art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.).

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego- art. 13 ust. 1 ustawy (wyrok Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2004 r., II UK 222/03). Sąd Okręgowy podziela także w całości stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z 18 maja 2010 r., w którym wskazano,

że stosując art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. należy brać pod uwagę „niezdolność do pracy w prawnym (a nie) potocznym znaczeniu, gdyż nie każdy gorszy stan zdrowotny uzasadnia stwierdzenie niezdolności do pracy. Tę uzasadnia dopiero utrata w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS). Niezdolność do pracy w stopniu mniejszym niż "znacznym" nie jest niezdolnością do pracy objętą ochroną rentową” (por. wyrok Sądu Najwyższego – z 18 maja 2010 r., I UK 22/10).

Art. 12 ustawy o emeryturach... rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy- całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 w/w przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2 ustawy o emeryturach...).

Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyrok Sądu Najwyższegoz dnia 8 grudnia 2000 r., II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979 r., II URN 111/79).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż brak jest podstaw do zmiany decyzji organu rentowego poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem nie wypełnia on podstawowej przesłanki niezbędnej do uzyskania prawa do tego świadczenia, a mianowicie nie został uznany za osobę niezdolną do pracy w jakimkolwiek stopniu. Wnioskodawca wprawdzie cierpi na liczne schorzenia zdrowotne jednak jak wykazane zostało w niniejszym postępowaniu dysfunkcje te nie powodują nawet częściowej niezdolności do pracy. Zauważyć należy, iż zarówno organ rentowy w przeprowadzonym postępowaniu jak też biegli lekarze specjaliści powołani w sprawie przez Sąd wskazali, że występujące u wnioskodawcy dysfunkcje nie są tak daleko posunięte, aby powodowały niezdolność do pracy. Wnioskodawca był nadto badany przez dwóch różnych biegłych i żaden z nich nie miał wątpliwości, iż jest on zdolny do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Sądu Okręgowego, nie ma przesłanek do zmiany spornej decyzji organu rentowego. Dlatego też, na podstawie zebranego materiału dowodowego w postaci akt rentowych, opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów, które są zbieżne z opiniami lekarzy ZUS Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

MG